

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové ve věci **žalobce JiNo, s. r. o., IČO: 259 24 222, Zámecká 17, 530 02 Pardubice, zastoupeného Zdeňkem Koudelkou, advokátem, Optátova 874/46, 637 00 Brno, proti žalovanému Generálnímu ředitelství cel, Budějovická 7, 140 96 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2016, č. j. 11415/2016-90000-304.4,**

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 26. 2. 2016, č. j. 11415/2016-90000-304.4, se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Platebním výměrem Celního úřadu Pardubice ze dne 11. 10. 2005, č. 5001/05/0663-31, byla žalobci dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o spotřebních daních“), z moci úřední vyměřena dle ustanovení § 46 a § 44 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o správě daní a poplatků“ či „ZSDP“), spotřební daň z lihu za zdaňovací období červen 2004 v částce 22.100.205 Kč. Proti platebnímu výměru podal žalobce odvolání, které bylo Celním ředitelstvím v Hradci Králové zamítnuto rozhodnutím ze dne 19. 1. 2006, č. j. 19099/05-0601-21. Toto rozhodnutí

o odvolání napadl žalobce správní žalobou. Krajský soud v Hradci Králové (dále též „krajský soud“) rozhodnutí Celního ředitelství v Hradci Králové rozsudkem ze dne 15. 9. 2006, č. j. 30 Ca 7/2006 – 35, zrušil pro vady řízení a věc vrátil Celnímu ředitelství v Hradci Králové k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky pro stanovení daně podle pomůcek dle ustanovení § 31 odst. 5 daňového řádu. **Celní ředitelství v Hradci Králové** v souladu se závazným právním názorem krajského soudu doplnilo daňové řízení a odstranilo soudem vytýkané vady a následně **o odvolání rozhodlo rozhodnutím ze dne 16.3.2007, č. j. 2074-02/07-0601-21**, tak, že platební výměr vydaný Celním úřadem Pardubice změnilo v tom smyslu, že daňový subjekt (žalobce) ve stanovené lhůtě „...*při dokazování jím uváděných skutečností nesplnil své povinnosti, ač byl k jejich prokázání v průběhu daňového řízení vyzván, správce daně stanovil daň dokazováním a na základě § 46 ZSDP Vám z moci úřední vyměřuje...*“. Ostatní části výroku rozhodnutí a výše vyměřené daně zůstaly beze změny. **Proti rozhodnutí Celního ředitelství v Hradci Králové ze dne 16.3.2007, č. j. 2074-02/07-0601-21, podal žalobce žalobu, kterou krajský soud** rozsudkem ze dne 20. 10. 2009, č. j. 30 Ca 43/2007 – 56, **zamítl. Kasační stížnost žalobce** proti rozsudku krajského soudu **Nejvyšší správní soud zamítl** rozsudkem ze dne 29. 9. 2010, č. j. 2 Afs 8/2010 – 119. **Ústavní stížnost žalobce** proti rozsudku Nejvyššího správního soudu **Ústavní soud** usnesením ze dne 30. 11. 2011, sp. zn. IV. ÚS 3511/10, **jako zjevně neopodstatněnou odmítl.**

V roce 2012 podal žalobce žádost o osvobození od daně z lihu, ta však byla orgány celní správy zamítnuta. Správní žalobu Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozsudkem ze dne 17. 12. 2014, č. j. 52 Af 12/2014 – 89, zamítl. Kasační stížnost žalobce proti posledně zmíněnému rozsudku krajského soudu Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 6. 2015, č. j. 2 Afs 7/2015 – 73, taktéž zamítl.

Žalobce následně dne 12. 8. 2015 podal novou žádost o osvobození od daně z lihu, v níž zdůraznil, že „vůči daňovému subjektu by neosvobození od daně mělo likvidační účinky“. Tato **žádost byla** rozhodnutím Celního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 12.10.2015, č. j. 46633-2/2015-590000-11, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 26.2.2016, č. j. 11415/2016-90000-304.4, **zamítnuta s tím, že zákon o spotřebních daních neumožňuje přiznat osvobození od daně z důvodu, že „daň má pro daňový subjekt likvidační účinky“.**

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, v níž opět namítal, že „*vůči daňovému subjektu by neosvobození od daně mělo likvidační účinky*“. Žalovaný proto měl osvobození v tomto případě přiznat, neboť dle judikatury Ústavního soudu (nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 17/11) nesmí mít daň rdousící účinky. Žalobce navíc vyjádřil přesvědčení, že daň lze považovat za sankci svého druhu (žalobce poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2015, č. j. 4 Afs 210/2014 – 57), přičemž sankce nesmí mít likvidační charakter. Ze všech výše uvedených důvodů žalobce požadoval, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě (které není třeba rekapitulovat, neboť neobsahovalo žádné nové /a pro posouzení věci významné/ skutečnosti) uvedl, že se v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, odkázal na jeho odůvodnění a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“) žalované rozhodnutí a dospěl k závěru, že **ž a l o b a n e n í d ů v o d n á .**

Podle § 72 zákona o spotřebních daních uživatel musí uplatnit u plátce písemně osvobození lihu od daně, na které se vztahuje ustanovení § 71 odst. 1 písm. a), c), d), f) a i), nejpozději před vyhotovením dokladu o uvedení lihu do volného daňového oběhu plátcem nebo u celního úřadu při podání písemného celního prohlášení, je-li dovážený líh navržen k propuštění do režimu volného oběhu nebo aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení (odst. 1). Uživatel je rovněž povinen uplatnit písemně osvobození lihu od daně u původního vlastníka v případech, na které se vztahuje osvobození od daně podle odstavce 1, před nabytím vlastnického práva k nezdaněnému lihu tvořícímu majetek původního vlastníka, před a) uzavřením smlouvy o pachtu obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku původního vlastníka nebo b) pozbytím obchodního závodu nebo jeho části tvořící samostatnou organizační složku původního vlastníka (odst. 2). Po prohlášení konkursu na majetek uživatele či zániku obchodního závodu uživatele může být líh osvobozený od daně poskytnut jinému uživateli. Uživatel, který nabývá líh, na který se vztahuje osvobození od daně podle odstavce 1, je rovněž povinen uplatnit písemně osvobození od daně u původního uživatele (odst. 3). Uživatel v případech podle odstavců 1 až 3 je povinen při uplatnění osvobození lihu od daně, na které se vztahuje ustanovení § 71 odst. 1 písm. a), d) a f), předložit povolení k přijímání a užívání vybraných výrobků osvobozených od daně; to se netýká lihu zvláště denaturovaného syntetického technického určeného k použití pro stanovený účel 52. Neučiní-li tak, má se za to, že osvobození od daně nebylo uplatněno (odst. 4).

Žalobce netvrdil, že by se na projednávanou věc vztahoval § 71 odst. 1 písm. a), c), d), f) či i) zákona o spotřebních daních. Ostatně **Nejvyšší správní soud již v odůvodnění rozsudku ze dne 30. 6. 2015, č. j. 2 Afs 7/2015 – 73, konstatoval, že „hmotněprávní nárok na přiznání osvobození od spotřební daně v případě stěžovatele (žalobce – pozn. krajského soudu) neexistoval a neexistuje“.** Žalobce však tvrdil, že osvobození od daně z lihu mu mělo být přiznáno proto, že vyměřená daň, kterou žalobce považuje za sankci svého druhu, má likvidační charakter.

K tomu je třeba předně uvést, že **daň doměřenou celními orgány v žádném případě nelze považovat za sankci (trestní povahy), jak se mylně žalobce domnívá, neboť výše této doměřené daně pouze vyjadřuje výši daňové povinnosti, kterou žalobce měl splnit** (srov. body 35 odůvodnění rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2015, č. j. 10 Afs 162/2014 – 70, č. j. 10 Afs 163/2014 – 65, č. j. 10 Afs 164/2014 – 64, č. j. 10 Afs 169/2014 – 66, č. j. 10 Afs 170/2014 – 63, srov. též bod 13 odůvodnění usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. III. ÚS 1263/15, srov. dále rozsudek velkého senátu ESLP ve věci Ferrazzini proti Itálii, 12. 7. 2001, č. 44759/98). Odkaz na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2015, č. j. 4 Afs 210/2014 – 57, není přílehlavý, neboť v odůvodnění tohoto usnesení se Nejvyšší správní soud vyjadřoval k povaze penále podle § 37b zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2010, a § 251 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.

Dále krajský soud zdůrazňuje, že se v případě spotřebních daní nejedná o „běžnou“ daň, nýbrž o daň vztahující se ke specifické skupině výrobků, přičemž podnikání s nimi podléhá zvláštnímu režimu, který je dotčeným daňovým subjektům předem znám (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 10. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 3/13, odstavec 46). Jelikož je výše spotřební daně úměrná množství lihu, s nímž je nakládáno (srov. § 4 odst. 1 písm. f/, § 10, § 67, § 69 a § 70 zákona o spotřebních daních), byl to žalobce, kdo svým jednáním determinoval výši daně (u žalobce bylo zajištěno 133 209 litrů vybraných výrobků), nikoliv orgány celní správy, a proto žalobce nemůže namítat, že daň byla stanovena ve výši, která je pro žalobce likvidační. Žalobce musí nést předvídatelné důsledky svého počínání.

I kdyby však bylo možno námitku „likvidační výše“ („rdousící efekt“) daně z lihu připustit, je zjevné, že se jedná o námitku, která měla být uplatněna v nalézacím řízení, popř. v opravných prostředcích proti rozhodnutí, které z nalézacího řízení vzešlo.¹ V řízení o uplatnění nároku na osvobození od daně z lihu již taková námitka nemá své místo, neboť v tomto řízení správní orgán zkoumá pouze to, zda byly splněny podmínky stanovené § 72 zákona o spotřebních daních. Jelikož žalobce v žádosti ze dne 12. 8. 2015 ani v žalobě netvrdil, že by podmínky pro osvobození od daně z lihu stanovené zákonem o spotřebních daních splňoval, žalovaný zcela důvodně jeho žádost zamítl.

Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). Rozhodl přitom bez jednání, když podmínky pro takový postup byly splněny (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), jelikož však žalovanému žádné náklady v řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

P o u č e n í :

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

¹ Nalézací řízení již bylo pravomocně ukončeno a rozhodnutí z tohoto řízení vzešlé nebylo zrušeno (viz výše), a proto je třeba na něj nahlížet jako na správné a zákonné (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci – *res iudicata pro veritate accipitur*).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 25. dubna 2016

Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová